

3^e Paaszondag C

**Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen.
(Hnd 5,29)**

Van leven naar eucharistie

Iemand die zich op aarde installeert in materieel comfort en wettelijkheid van structuren, eindigt ermee, spijt alle concrete voordelen, de mens in zich te vernietigen. Vandaar klinkt allerwege de roep naar vrijheid die zich uit in losbandigheid en allerlei bedwelmende vluchten; vandaar ook de kreten om verlossing die wij overal kunnen horen in het groeiende interesse voor oosterse godsdiensten. Over de aardse werkelijkheden heen reikt de mens met uitgestrekte, smekende handen naar een wereld van spontane vreugde en oneindig geluk.

Eerste lezing

Handelingen 5,27b-32.40b-41

In die dagen ondervroeg de hogepriester de apostelen: "Hebben wij u niet uitdrukkelijk verboden in de naam van Jezus onderricht te geven? Door uw toedoen is heel Jeruzalem vol van uw leer. Bovendien wilt gij ons het bloed van die man aanrekenen." Maar Petrus en de andere apostelen gaven ten antwoord: "Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen. De God van onze vaders heeft Jezus ten leven gewekt, aan wie gij u vergrepen hebt door Hem aan het kruis te slaan. Hem heeft God als Leidsman en Verlosser verheven aan zijn rechterhand om aan Israël bekering en kwijtschelding van zonden te schenken. Van dit alles zijn wij getuigen, maar ook de heilige Geest die God geschonken heeft aan wie Hem gehoorzamen." Men verbood de apostelen te spreken in de naam van Jezus en stelde hen in vrijheid. Zij verlieten de Hoge Raad, verheugd dat ze waardig bevonden waren smaad te lijden omwille van Jezus' naam.

Tweede lezing

Apokalyps 5,11-14

Ik, Johannes, zag toe en hoorde de stem van talloze engelen rondom de troon en de stem van levende wezens en de oudsten; en hun getal was tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen; en zij riepen luid: "Waardig is het Lam dat geslacht werd te ontvangen de macht en de rijkdom, de wijsheid en de kracht, en eer en heerlijkheid en lof." En elk schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee, het ganse heelal hoorde ik roepen: "Aan Hem die gezeten is op de

troon en aan het Lam zij de lof en de eer en de roem en de kracht in de eeuwen der eeuwen!" En de vier levende wezens zeiden: "Amen." En de oudsten vielen in aanbidding neer.

Evangelie

Johannes 21,1-14

In die tijd verscheen Jezus andermaal aan de leerlingen bij het meer van Tiberias. De verschijning verliep als volgt: Er waren bijeen Simon Petrus, Tomas die ook Didymus genoemd wordt, Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van zijn leerlingen. Simon Petrus zei tot hen: "Ik ga vissen." Zij antwoordden: "Dan gaan wij mee." Zij gingen dus op weg en klommen in de boot maar ze vingen die nacht niets. Toen het reeds morgen begon te worden stond Jezus aan het strand, maar de leerlingen wisten niet dat het Jezus was. Jezus sprak hen aan: "Vrienden, hebben jullie soms wat vis?" "Neen," zeiden ze. Toen beval Hij hun: "Werpt het net uit, rechts van de boot, daar zult ge iets vangen." Nadat ze dit gedaan hadden, waren ze niet meer bij machte het net op te halen vanwege de grote hoeveelheid vissen. Daarop zei de leerling van wie Jezus veel hield tot Petrus: "Het is de Heer!" Toen Simon Petrus hoorde dat het de Heer was trok hij zijn bovenkleed aan – want hij droeg slechts een onderkleed – en sprong in het meer. De andere leerlingen kwamen met de boot, want zij waren niet ver van de kust, slechts ongeveer tweehonderd el, en sleepten het net met de vissen achter zich aan. Toen zij aan land waren gestapt zagen zij dat er een houtskoolvuur was aangelegd met vis er op en brood. Jezus sprak tot hen: "Haalt wat van de vis die gij juist gevangen hebt." Simon Petrus ging weer aan boord en sleepte het net aan land. Het was vol grote vissen, honderddrieënvijftig stuks en ofschoon het er zoveel waren scheurde het net niet. Jezus zei hun: "Komt ontbijten." Wetend dat het de Heer was durfde geen van de leerlingen Hem vragen: "Wie zijt Gij?" Jezus trad dichterbij, nam het brood en gaf het hun en zo ook de vis. Dit was nu de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen sinds Hij uit de doden was opgestaan.

Van eucharistie naar leven

In de kracht van de Geest deden de apostelen hun grote ontdekking: in de verrezen Christus herkenden zij de onuitputtelijke levensbron van hun heil. Daarvan werden zij de getuigen. Daarvan blijven hun opvolgers rond Petrus getuigen voor de wereld. Maar niet alleen voor hen, een kleine groep ingewijden, opende dit perspectieven, maar ook voor alle mensen betekent dit een antwoord op hun diepste heilsverwachtingen. Christenen willen niet kunstmatig vluchten uit deze wereld. Nog minder willen zij slaven worden van haar wetten. Het gaat er hen om, zich te laten meevoeren met de Geest van liefde en vrijheid om in het hart van het menselijk leven een broederlijke en biddende gemeenschap op te bouwen.

3^e Paaszondag C

**Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen.
(Hnd 5,29)**

Van leven naar eucharistie

Iemand die zich op aarde installeert in materieel comfort en wettelijkheid van structuren, eindigt ermee, spijt alle concrete voordelen, de mens in zich te vernietigen. Vandaar klinkt allerwege de roep naar vrijheid die zich uit in losbandigheid en allerlei bedwelmende vluchten; vandaar ook de kreten om verlossing die wij overal kunnen horen in het groeiende interesse voor oosterse godsdiensten. Over de aardse werkelijkheden heen reikt de mens met uitgestrekte, smekende handen naar een wereld van spontane vreugde en oneindig geluk.

Eerste lezing

Handelingen 5,27b-32.40b-41

In die dagen ondervroeg de hogepriester de apostelen: "Hebben wij u niet uitdrukkelijk verboden in de naam van Jezus onderricht te geven? Door uw toedoen is heel Jeruzalem vol van uw leer. Bovendien wilt gij ons het bloed van die man aanrekenen." Maar Petrus en de andere apostelen gaven ten antwoord: "Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen. De God van onze vaders heeft Jezus ten leven gewekt, aan wie gij u vergrepen hebt door Hem aan het kruis te slaan. Hem heeft God als Leidsman en Verlosser verheven aan zijn rechterhand om aan Israël bekering en kwijtschelding van zonden te schenken. Van dit alles zijn wij getuigen, maar ook de heilige Geest die God geschonken heeft aan wie Hem gehoorzamen." Men verbood de apostelen te spreken in de naam van Jezus en stelde hen in vrijheid. Zij verlieten de Hoge Raad, verheugd dat ze waardig bevonden waren smaad te lijden omwille van Jezus' naam.

Tweede lezing

Apokalyps 5,11-14

Ik, Johannes, zag toe en hoorde de stem van talloze engelen rondom de troon en de stem van levende wezens en de oudsten; en hun getal was tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen; en zij riepen luid: "Waardig is het Lam dat geslacht werd te ontvangen de macht en de rijkdom, de wijsheid en de kracht, en eer en heerlijkheid en lof." En elk schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde en in de zee, het ganse heelal hoorde ik roepen: "Aan Hem die gezeten is op de troon en aan het Lam zij de lof en de eer en de roem en de kracht in de eeuwen der eeuwen!" En de vier levende wezens zeiden: "Amen." En de oudsten vielen in aanbidding neer.

In die tijd verscheen Jezus andermaal aan de leerlingen bij het meer van Tiberias. De verschijning verliep als volgt: Er waren bijeen Simon Petrus, Tomas die ook Didymus genoemd wordt, Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van zijn leerlingen. Simon Petrus zei tot hen: "Ik ga vissen." Zij antwoordden: "Dan gaan wij mee." Zij gingen dus op weg en klommen in de boot maar ze vingen die nacht niets. Toen het reeds morgen begon te worden stond Jezus aan het strand, maar de leerlingen wisten niet dat het Jezus was. Jezus sprak hen aan: "Vrienden, hebben jullie soms wat vis?" "Neen," zeiden ze. Toen beval Hij hun: "Werpt het net uit, rechts van de boot, daar zult ge iets vangen." Nadat ze dit gedaan hadden, waren ze niet meer bij machte het net op te halen vanwege de grote hoeveelheid vissen. Daarop zei de leerling van wie Jezus veel hield tot Petrus: "Het is de Heer!" Toen Simon Petrus hoorde dat het de Heer was trok hij zijn bovenkleed aan – want hij droeg slechts een onderkleed – en sprong in het meer. De andere leerlingen kwamen met de boot, want zij waren niet ver van de kust, slechts ongeveer tweehonderd el, en sleepten het net met de vissen achter zich aan. Toen zij aan land waren gestapt zagen zij dat er een houtskoolvuur was aangelegd met vis er op en brood. Jezus sprak tot hen: "Haalt wat van de vis die gij juist gevangen hebt." Simon Petrus ging weer aan boord en sleepte het net aan land. Het was vol grote vissen, honderddrieënvijftig stuks en ofschoon het er zoveel waren scheurde het net niet. Jezus zei hun: "Komt ontbijten." Wetend dat het de Heer was durfde geen van de leerlingen Hem vragen: "Wie zijt Gij?" Jezus trad dichterbij, nam het brood en gaf het hun en zo ook de vis. Dit was nu de derde keer dat Jezus aan de leerlingen verscheen sinds Hij uit de doden was opgestaan. Na het ontbijt zei Jezus tot Simon Petrus: "Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij meer lief dan dezen Mij liefhebben?" Hij antwoordde: "Ja, Heer, Gij weet dat ik U bemin." Jezus zei hem: "Weid mijn lammeren." Nog een tweede maal zei Hij tot hem: "Simon, zoon van Johannes, hebt ge Mij lief?" En deze antwoordde: "Ja, Heer, Gij weet dat ik U bemin." Jezus hernam: "Hoed mijn schapen." Voor de derde maal vroeg Hij: "Simon, zoon van Johannes, hebt ge Mij lief?" Nu werd Petrus bedroefd, omdat Hij hem voor de derde maal vroeg: Hebt ge Mij lief? en hij zei Hem: "Heer, Gij weet alles; Gij weet dat ik U bemin." Daarop zei Jezus hem: "Weid mijn schapen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Toen ge jong waart deedt ge zelf uw gordel om en ging waarheen ge wilde, maar wanneer ge oud zijt zult ge uw handen uitstrekken, een ander zal u omgorden en u brengen waarheen ge niet wilt." Hiermee zinspeelde Hij op de dood waardoor Hij God zou verheerlijken. En na deze woorden zei Hij hem: "Volg Mij."

Van eucharistie naar leven

In de kracht van de Geest deden de apostelen hun grote ontdekking: in de verrezen Christus herkenden zij de onuitputtelijke levensbron van hun heil. Daarvan werden zij de getuigen. Daarvan blijven hun opvolgers rond Petrus getuigen voor de wereld. Maar niet alleen voor hen, een kleine groep ingewijden, opende dit perspectieven, maar ook voor alle mensen betekent dit een antwoord op hun diepste heilsverwachtingen. Christenen willen niet kunstmatig vluchten uit deze wereld. Nog minder willen zij slaven worden van haar wetten. Het gaat er hen om, zich te laten meevoeren met de Geest van liefde en vrijheid om in het hart van het menselijk leven een broederlijke en biddende gemeenschap op te bouwen.